

Til § 37.

Af bestemmelsen fremgår, at en ordning, for hvilken der er indtrådt afgiftspligt, ikke længere kan behandles efter reglerne i afsnit I. I tilfælde af delvis afgiftspligt skal dette dog kun gælde for den afgiftspligtige del af ordningen, således at den resterende del kan videreføres som pensionsordning.

Denne virkning af afgiftspligtens indtræden gælder, uanset om der i kraft af særlige regler — jfr. § 27, stk. 1, nr. 2 og 4, og §§ 33-36 — ikke skal svares afgift af de pågældende beløb.

Til § 38.

Efter de nugældende regler i renteforsikringslovens § 7, stk. 2, påhviler det vedkommende forsikringselskab, pensionskasse eller pengeinstitut m. v. ved udbetalingen af afgiftspligtige beløb at beregne og indeholde afgiften, som inden 4 uger indbetales til statskassen. Hvor afgiftspligt opstår ikke som følge af en udbetaling, men på grund af en disposition, skal forsikringselskabet m. v. indbetale afgiften inden 4 uger efter, at selskabet m. v. har fået kendskab til dispositionen. Om fornødent er selskabet m. v. berettiget til at nedskrive tilbagekøbsværdien m. v. (eventuelt kapitalværdien af fripolice) med afgiftsbeløbet.

Dette opkrævningssystem har man forudsat bibeholdt ved bestemmelserne i forslaget § 38, hvor der dog samtidig er foreslået forskellige teknisk betonedede ændringer i og tilføjelser til de nugældende regler på punkter, hvor disse har vist sig uklare eller mangelfulde.

ad stk. 1.

Af 1. og 2. pkt. fremgår, at afgiftspligten indtræder på tidspunktet for udbetalingen eller dispositionen m. v., d. v. s. på det tidspunkt, hvor beløbet faktisk udbetales eller anvises til udbetaling (forslagets § 25, nr. 1 og 2, § 27, stk. 1, nr. 3, § 28 og 29, stk. 1) eller på det tidspunkt, hvor dispositionen m. v. finder sted (forslagets § 25, nr. 3 og 4, § 27, stk. 1, nr. 1, § 29, stk. 2, og § 30).

Fristen for afgiftens indbetaling er i 3. punktum fastsat til 3 måneder, regnet fra tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Af hensyn til den praktiske tilrettelæggelse af afgiftsberegningerne og beløbenes indbetaling m. v. bør der gives forsikringselskaberne m. v. en rimelig frist til at udføre disse funktioner. Den nugældende regel om 4 ugers indbetalingsfrist er i øvrigt uklar, fordi det ikke fremgår af reglen, fra hvilket tidspunkt 4-ugers fristen løber.

Endelig er det i sidste punktum fastslået, at den udbetalende myndighed, forsikringselskabet m. v.

skal give den afgiftspligtige underretning om afgiftens indbetaling. Det svarer til gældende praksis.

ad stk. 3.

I renteforsikringsloven findes der ingen udtrykkelige bestemmelser om pligt til at svare morarenter ved for sen indbetaling af afgiften. Den almindelige henvisning i lovens § 7, stk. 7, til de for indkomstskatten til staten gældende regler kan ikke anses for tilstrækkelig i denne forbindelse. Det har været følt som en mangel. Der foreslås derfor en udtrykkelig bestemmelse om, at der ved for sen indbetaling af afgiften skal svares renter af afgiftsbeløbet fra fristens udløb at regne. Der er ikke hermed taget stilling til, om forsikringselskabet m. v. kan kræve et rentebeløb betalt af den afgiftspligtige. Det må bl. a. være afhængig af, hvem der har ansvaret for fristens overskridelse.

ad stk. 4-6.

Efter disse bestemmelser vil lovgivningens almindelige regler om inddrivelse af skyldige skatter og om ansvar for urigtige oplysninger m. v. finde tilsvarende anvendelse ved berigtigelse af afgift, såvel i forhold til vedkommende forsikringselskab m. v. som i forhold til den afgiftspligtige selv.

Til § 39.

De her indeholdte bestemmelser om adgang til klage over afgiftsberegninger svarer — bortset fra enkelte ændringer af teknisk karakter — til reglerne i renteforsikringslovens § 7, stk. 5 og 6.

Til § 40.

I henhold til renteforsikringslovens § 10, stk. 1, tilkommer 1/3 af afgiften „den kommune, hvortil den afgiftspligtige eller den, han er sambeskattet med, efter §§ 2 og 7 i lov om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den afgiftspligtige udbetaling eller disposition er foretaget. Skal den afgiftspligtige ikke svare kommuneskat som anført, tilfalder hele afgiften statskassen.“

Forslaget til § 40 svarer til de gældende regler. Der er dog indføjet en bestemmelse om afgiftens fordeling i tilfælde, hvor den afgiftspligtige er et dødsbo. De nugældende regler kan give anledning til tvivlsspørgsmål på dette punkt.

Forslagets stk. 2 svarer ganske til renteforsikringslovens § 10, stk. 2.

Til §§ 41-44.

Til afløsning af de nugældende regler i renteforsikringslovens § 9 om såkaldt „genanbringelse“ af et